

РЕШЕНИЕ

№ 1703

гр. София, 12.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20
състав**, в публично заседание на 20.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **1031** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 13, ал. 5 от Закона за социално подпомагане (З.).

Образувано е по жалба, вх. № 2623/30.01.2013г.на съда от П. Н. Н., [населено място], против Заповед № ИЗ – 450/19.10.2012 г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане” (ДСП)С., [населено място] към Агенцията за социално подпомагане, потвърдена с Решение №РД-01-495/08.11.2012г. на директора на Р. - С.-град. С оспорената заповед на жалбоподателя е отказано отпускането на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2012/2013г., на основание чл.2, ал.1 от Наредба № РД-07-05/2008 г. във вр. чл.10, ал.1, т.4 от Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане.

В жалбата се твърди, че административният орган неоснователно е отказал отпускането на целева помощ за отопление, като не е преценил законосъобразно всички доказателства по преписката. Иска се отмяна на оспорената заповед.

Ответникът - директорът на дирекция “Социално подпомагане” С.”, чрез процесуалния си представител юрк.Л., оспорва жалбата като неоснователна. Не претендира разноски.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 17.09.2012 г. жалбоподателя подава молба-декларация, с вх. № ИЗ – 450, до дирекция „Социално подпомагане,С.”, с искане за отпускане на целева помощ за

отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2012/2013г. Декларира и следните относими към преценката за предоставяне на целева помощ обстоятелства: Собственик е на: 1. ПИ,с площ 0,4 дка, находящ в м. Батарейта,[жк]-С.; 2.Полумасивна жилищна сграда и стопанска сграда находящи се в [населено място], [община]; 3.Лек автомобил Опел кадет Обитава сам със собственото със сестра му жилище , находящо се в [населено място], [улица],[жилищен адрес] ,ет.2,ап.17 Декларира, че не получава доходи от собствените си имоти.

В съответствие с чл. 27, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане (ППЗСП) и в срока по ал. 1 социален работник е извършил социална анкета и е изготвил социален доклад на 18.10.2012г. При извършване на социалната анкета са взети предвид и всички други констатирани обстоятелства от социален, семеен, битов и здравен характер, отнасящи се до възможността за отпускане на социална помощ. При извършената проверка е установено, че жалбоподателя притежава недвижими имоти – полумасивна жилищна сграда, находяща се в УПИIV-27,кв.37 по плана на село. Б., [община], негодна за живеене, поради вредни санитарно-хигиенни условия , земя, извън регулация,находяща се в кв. В. ,местността „Батарей“, който поземлен имот се ползва като овощна и зеленчукова градина, и с добива от които се изхранва жалбоподателя., лек автомобил Опел-Кадет. Въз основа на данните от социалния доклад на 19.11.2012 г. директорът на дирекция „Социално подпомагане” - район „С.”-С.,на основание чл. 12, ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 7 Закона за социалното подпомагане, чл. 2, ал. 1 от Наредбата на МТСП, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 ППЗСП, издава заповед № ИЗ-450 ,с която отказва отпускането на исканата целева помощ. Заповедта е издадена в предвидения в чл.4, ал.4 от Наредба РД-07-05/2008 г. срок. В мотивите на оспорената заповед е прието, че жалбоподателя притежава недвижими и движими имоти, които могат да представляват източници на допълнителни доходи Тази заповед е обжалвана по административен ред пред директора на Регионалната дирекция за социално подпомагане - С.-град, който с Решение № РД-01-495/08.11.2012 г. отхвърля жалбата на П. Н.. Решението е надлежно съобщено на оспорващия на 12.11.2012г.,видно от копие от ИД PS 1797 00510L Д/л.29/.

При така установените факти, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 АПК и на всички основания по чл. 146 АПК, Административен съд София – град, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт и в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия,. Съгласно чл. 4, ал. 4 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г.на министъра на труда и социалната политика, компетентен да издава заповеди за отпускане или отказ на целевата помощ е директорът на компетентната ДСП по постоянен адрес на молителя.Оспорената заповед е в предвидения в закона форма и съдържание. В хода на административното производство са спазени процесуалните правила и срокове Не са налице отменителните основания по чл. 146 от АПК.

Предвид безспорната фактическа обстановка, изводът на административния орган, че към момента на подаването на заявлението за отпускане на целевата помощ за отопление, П. Н. Н. не е отговарял на изискването по чл. 10, ал. 1, т. 4 ППЗСП е

правилен и се споделя от настоящия състав.

Съгласно чл.12, ал.2 З. социални помощи се отпускат след преценка на доходите на лицето или семейството; имущественото състояние; семейното положение; здравословното състояние; трудовата и учебната заетост; възрастта и други констатирани обстоятелства. Условията и редът за отпускане на целева помощ за отопление на лица и семейства през отоплителния сезон са регламентирани в Наредба № РД – 07 – 5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускането на целева помощ за отопление на МТСП, въз основа на законова делегация от чл. 12, ал. 4 З.. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата, право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните шест месеца преди месеца на подаване на молбата - декларация е по-нисък или равен на диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и чл. 11 ППЗСП. Тези условия имат характер на правоизключващи предпоставки и наличието на която и да е от тях е достатъчно основание компетентният административен орган да откаже предоставянето на целевата помощ. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП, месечна помощ, в това число и целева помощ за отопление се отпуска при условие, че лицата и семействата не притежават движима ,недвижима собственост и/или идеални части от нея, която може да бъде източник на доходи, с изключение на вещите, които служат за обичайно потребление на лицето и семейството.

Съгласно § 1, т. 7 ДР на ППЗСП вещи за обичайно потребление са земеделска земя, дребен земеделски инвентар, битови вещи, занаятчийски инструменти и селскостопански животни, когато доходите, от тях служат задоволяване на ежедневните жизнени потребности на лицата и семействата.

Съдът намира, преценката на административният орган ,че от имота в кв. „В.", жалбоподателят Н. задоволява ежедневните си жизнени потребности за правилна, но предвид наличието на собствени на оспорвания друг недвижим имот в [населено място], [община] и движима вещ- лек автомобил, които могат да бъдат източник на допълнителни доходи.,законосъобразно е прието, че не е изпълнено условието на чл. 2, ал. 1 от Наредбата, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 ППЗСП. Ирелевантно в случая е обстоятелството дали лицето действително е получавало доходи от тази собственост или не е. Приложимата норма предвижда наличието на възможност за реализиране на доходи от притежавания актив, като отрицателна предпоставка за възникване правото на целева помощ.

С оглед безспорно доказаното по делото неизпълнение на условията, предвидени в чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП, на които лицето следва да отговаря съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г., то оспореният отказ за отпускане на целева помощ за отопление се явява материално законосъобразен, а жалбата на П. Н. Н., следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 20 – ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба, вх. № 2623/30.01.2013г.на съда от П. Н. Н., [населено място],

против Заповед № ИЗ – 450/19.10.2012 г., на директора на Дирекция „Социално подпомагане”С., [населено място] ,потвърдена с Решение №РД-01-495/08.11.2012г. на директора на Р. - С.-град.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните

Препис да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: